

sanctus Dominicus, ad divinam misericordiam implorandam. A sancto Augustino, eius patrono, bene illud didicerat: «Artem bene vivendi didicit qui artem bene orandi cognoscit». Mortuus est die 3 augusti 1323. Cultus illi tributus die 17 iulii 1700 ab Innocentio XII confirmatus fuit.

De Communi pastorum, præter ea quæ habentur propria.

Oratio

Concéde nos, quæsumus, piissime Pater, Beati Augustini episcopi mónita et exémpia sectári ut, salútis mystéria assidue meditántes et Ecclésiæ iugi servítio inténti, ad æternæ vitæ gáudia perducámur. Per Dóminum.

Die 8 augusti

S. P. DOMINICI, PRESBYTERI

Sollemnitás

Calarogæ [Caleruega] in Hispania anno circiter 1172-73 natus, Palenciæ theologicis disciplinís incubuit ac misericordia in pauperes enituit. Canonicus Oxomensis [Osma], orationis studio ac regiminis prudentia ut Supprior (1201) profecit. In partibus Tolosanís hæresi Albigensi perturbatis, prædicationis sedulus minister effectus (1206), evangelicæ paupertatis exemplo ac fraterno, in doctrina dialogo novam, approbante Innocentio III, fidei proponendæ rationem attulit. Mulierum quoque partem plurimí faciens in evangelizationis labore, monasterium pro illis Prouille fundavit (1206), quod ipsis proficiendi locum præbere et prædicatoribus auxilium vel, pro adiunctis, refugium præstare posset. Quorundam in «Prædicatione Iesu Christi» sociorum oblationem in suis excipiens manibus, primam fraternitatem conventualem Tolosæ constituit (1215), novi Ordinis ita fundamenta iaciens.

Canonicalem vitam in apostolicam augens sub Augustini *Regula* (1216), officium verbi, quod tunc episcoporum tantum munus erat, sibi et Ordini suscepit, quem Honorius III approbavit die 22 decembris 1216. Tunc de universali eiusdem Ordinis missione Romæ certior factus (18 ianuarii 1217), in Dei gratia confidens et beatæ Mariæ Virginis patrocinio innixus, fratres in universam Europam dispersit (15 augusti 1217), Parisiis et Bononiæ præsertim, præcipuis tunc studiorum centris, onerosam sibi reservans missionem in partibus Italiæ septentrionalibus hæresi cathara infestis.

«Cum Deo semper loquebatur» ut inde «et de Deo» efficaciter loqui posset. Dum fervida prædicatione Deum hominibus tradebat, vi orationis homines ad Deum trahebat. «Ubicumque virum evangelicum verbo se exhibebat et opere. Cum fratribus sociisve nemo communior, nemo iucundior, optimus et summus consolator». Bononiæ obiit die 6 augusti 1221. Gregorius IX, qui, cardinalis Ostiæ Tiberinæ, familiarissime illo usus fuerat, ipsum sanctorum albo adscripsit die 3 iulii 1234.

HYMNUS

Ad I Vesperas

Te patrém magnum cólimus libéntes,
quem sibi fecit Dóminus sacrátum,
nómine insígni proprióque iungens
pígnora amóris.

Signifer sanctæ sápiens cohórtis,
éxcitas illam, gregis ut redémpți
et fides vivat vigeátque virtus
intemeráta.

Prædicas, instas, alacrésque fratres
mittis ut cunctas próperent ad oras,
lumen ut Christi referántque vitæ
dona supérnæ.

Tu Deo fidus Dominíque Sponsæ,
innocens, pauper nitidúmque mórum
factus exémpLAR, rénovás ad alta
púraque mundum.

Glóriæ laudes Tríadi beátæ,
quæ tibi tantos státuens honóres,
te sequi nobis tríbuat, datúra
gáudia cæli.

Vel hymnus Gaude, mater Ecclésia, ut in Transla-
tione S. Dominici, 216.

PSALMODIA

Loco psalmorum qui sequuntur, adhiberi possunt
psalmi de Communi pastorum (Pss 112 et 145).

MA1 **Ant. 1** Præco novus et cælicus, missus in fine
sæculi, pauper fulsit Domínicus, forma prævísus
cátuli.

Psalmus 95

Annuntiate inter gentes gloriam Domini

*Futurum erat ut per omnem terram audiretur præ-
dicatio et ut terra quasi a priore suo statu commo-
veretur (S. Athanasius).*

Cantáte Dómino cánticum novum, *
cantáte Dómino, omnis terra.
Cantáte Dómino, benedicite nómini eius, *
annuntiáte de die in diem salutáre eius.

Annuntiáte inter gentes glóriam eius, *
in ómnibus pópulis mirabília eius.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis, *
terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium inánia, *
Dóminus autem cælos fecit.

Magnificéntia et pulchritúdo in conspéctu eius, *
poténtia et decor in sanctuário eius.

Afférte Dómino, famíliæ populórum, †
afférte Dómino glóriam et poténtiam, *
afférte Dómino glóriam nóminis eius.

Tóllite hóstias et introíte in átria eius, *
adoráte Dóminum in splendóre sancto.

Contremísce a fácie eius, univérsa terra, *
dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».

Etenim corréxit orbem terræ
qui non commovébitur; *
iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli et exsúltet terra, †
sonet mare et plenitúdo eius; *
gaudébunt cāmpi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum †
a fácie Dómini, quia venit, *
quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in iustítia *
et pópulos in veritáte sua.

Ant. Præco novus et cælicus, missus in fine sæ-
culi, pauper fulsit Domínicus, forma prævísus cátuli.

[Oratio super psalmum, 635].

MA5 **Ant. 2** Agonízans pro Christi nómine, mundum
replet divíno sémine, paupertátis degens sub tég-
mine.

Psalmus 97

Notum fecit Dominus salutare suum

Videamus nova quæ per Christum gesta sint. Non unica gens redempta est, ut olim solus Israel, sed universa potius terra salutem obtinuit. (S. Cyrillus Alexandrinus).

Cantáte Dómino cánticum novum, *
quia mirabília fecit.

Salvavit sibi dextera eius, *
et bráccium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum, *
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ *
et veritátis suæ dómui Israel.

Viderunt omnes términi terræ *
salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra, *
erumpite, exultáte et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, *
in cíthara et voce psalmi;

in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ, *
iubiláte in conspéctu regis Dómini.

Sonet mare et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, †
simul montes exultábunt a conspéctu Dómini, *
quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia *
et pópulos in æquitáte.

Ant. Agonízans pro-Christi nómine, mundum replet divíno sémine, paupertátis degens sub tégmine.

[Oratio super psalmum, 636].

MAA Ant. 3 Liber carnis vínculo cælum introívit, ubi pleno póculo gustat quod sitívit.

Canticum Eph 1, 3-10

Facti sumus regnum et sacerdotes Deo nostro

Benedíctus Deus

et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *

qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cæléstibus in Christo;

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
ut essémus sancti et immaculáti *
in conspéctu eius in caritáte,

qui prædestinávit nos in adoptiόnem filiόrum †
per Iesum Christum in ipsum, *
secúndum propósitum voluntátis suæ,

in laudem glóriæ grátiae suæ, *
in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,

in quo habémus redemptiόnem
per ságuinem eius, *
remissiόnem peccatórum.

Secúndum divítias grátiae eius, †
quæ superabundávit in nobis *
in omni sapiéntia et prudéntia;

ut notum fáceret nobis
sacraméntum voluntátis suæ, *
secúndum beneplácitum eius,

quod propósuit in eo, *
in dispensatiόne plenitúdinis témporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra sunt.

Vel, ad libitum, canticum Ap 4, 11; 5, 9. 10. 12, 168.

Ant. Liber carnis vínculo cælum introívit, ubi pleno póculo gustat quod sitívit.

[Oratio super canticum, 636].

LECTIO BREVIS

2 Tim 4, 1-2

Testíficor coram Deo et Christo Iesu, qui iudicatúrus est vivos ac mórtuos, per advéntum ipsíus et

regnum eius: prædica verbum, insta opportune, importune, argue, increpa, obsecra, in omni patientia et doctrina.

RESPONSORIUM BREVE

R. In die mandavit Dominus * Misericordiam suam. In die.

V. Et nocte canticum eius apud me est. * Misericordiam suam. Gloria Patri. In die.

Ad Magnificat, ant. Beatus Dominicus elevatis manibus ad cælum dixit: « Pater sancte, tu scis, quia libenter perstiti in voluntate tua, et illos, quos dedisti mihi, custodivi et conservavi. Et recomendo eos tibi, conserva et custodi eos. »

IV EA Vel, præsertim in cantu: Transit pauper ad regni solium, dux ad sceptrum, victor ad præmium, mors in vitam, labor in otium: præsens cedit luctus in gaudium.

PRECES

Beati Patris Dominici sollénniis congregati ad eius instar vespertinas preces ad Deum dirigamus: *Familiam tuam, Domine, benignus respice.*

Providéntissime Deus,
qui Ecclesiam tuam beato Dominico ditare voluisti,
— nobis ad eius sequelam vocatis
largire pariter illius veritatis zelum.

Nos ad eius similitudinem custodi, Domine,
— in adversis gaudentes

et in tua semper misericordia fidentes.

Fratribus nostris nomen sanctum tuum
et tuæ veritatis verbum profitentibus

— copiosam inter huius mundi insidias
gratiam largire et virtutem.

Fratres nostros atque sorores,
qui ministerio verbi hominumque salutem
se mancipaverunt, propitius respice:

— fac ut quamvis repulsi aut detractati
minime frangantur.

Defunctis fratribus et sororibus nostris
aperi portam paradisi,

— et concede nos tuam cum ipsis tandem gloriam
contemplari.

[Nunc ora nostra resonent oratione dominica, quæ
supplicationes nostras in unum colligit atque
confirmat:]

Pater noster, etc.

Oratio

Adiuvet Ecclesiam tuam, Domine, beatus Pater Dominicus meritis et doctrinis, atque pro nobis efficiatur piissimus interventor, qui tuæ veritatis exstitit prædicator eximius. Per Dominum.

BENEDICTIO FINALIS

Deus, Pater omnipotens qui Evangelii ministrum constituit sanctum Dominicum, confirmet nos in vocatione nostra.

R. Amen.

Ad Invitorium

Ant. Apostolorum Dominum venite adoremus,
qui Evangelii præconem Dominicum effecit.

Vel, præsertim in cantu: Adsunt Dominici læta sollémnia: * Laude multiplici plaudat Ecclesia. *M. Invit.*

Psalmus invitatorius, ut in Ordinario.

HYMNUS

Ad Officium lectionis

Novus athleta Domini
collaudetur Dominicus,
qui rem conformat nomini,
vir factus evangelicus.

Conservans sine macula
virginitatis lilium,
ardébat quasi facula
pro zelo pereuntium.

Mundum calcans sub pēdibus
accínxit cor ad prœlia,
nudus occurrens hōstibus,
Christi suffultus grátia.

Pugnat verbo, miráculis,
missis per orbem fratribus,
crebros adiungens sēdulis
fletus orationibus.

Sit trino Deo et simplici
laus, honor, decus, glória,
qui nos prece Dominici
ducat ad cæli gáudia.

PSALMODIA

Sumitur ad libitum alia vel alia series antiphonarum ex iis quæ hic proponuntur: Series A, ex Scripturis Sacris præsertim collecta; Series B, vitam et virtutes Sancti referens; Series C, gregoriani cantu ornata.

Antiphona 1

Ser. A Quos præscivit, Dóminus prædestinavit conformes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis fratribus.

Ser. B Raro loquebatur nisi cum Deo, scilicet orando, vel de Deo, et de hoc monébat fratres suos.

m A3 Ser. C Documentis ártium eruditus satis, tránsiit ad stúdiū summæ veritátis.

Psalmus 41

Anima sitiens Dominum

Ad Deum sitiunt hi qui in Evangelio propter sitim suam beati prædicantur ... Sanctus enim sitit ea quæ ad Deum spectant (Origenes).

Quemádmódum desíderat cervus
ad fontes aquárum, *
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum: *
quando véniam et apparebo ante faciē Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panis die ac nocte, *
dum dícitur mihi cotidie: « Ubi est Deus tuus? »
Hæc recordátus sum et effúdi in me ánimam meam; *
quóniam transibam in locum
tabernáculi admirábilis usque ad domum Dei,
in voce exsultatiónis et confessiόnis, *
multitúdinis festa celebrántis.

Quare tristis es, ánima mea, *
et quare conturbáris in me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, *
salutáre vultus mei et Deus meus.

In meípso ánima mea contristáta est; †
propterea memor ero tui *
de terra Iordánis et Hermóniim,
de monte Mó dico.
Abýssus abyssum ínvo cat
in voce cataractárum tuárum; *
omnes gúrgites tui et fluctus tui
super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, †
et nocte cánticum eius apud me est: *
orátio ad Deum vitæ meæ.

Dícam Deo: « Suscéptor meus es; †
quare oblítus es mei? *
et quare contristátus incédo,
dum affligit me inimícus? »
Dum confringúntur ossa mea, †
exprobráverunt mihi qui tríbulant me, *
dum dicunt mihi cotidie: « Ubi est Deus tuus? »

Quare tristis es, ánima mea, *
et quare conturbáris in me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, *
salutáre vultus mei et Deus meus. [Gl.]

Series A: Ant. Quos præscivit, Dóminus prædestinavit conformes fieri imáginis Filii sui, ut sit ipse primogénitus in multis fratribus.

Series B: Ant. Raro loquebátur nisi cum Deo, scilicet orándo, vel de Deo, et de hoc monébat fratres suos.

Series C: Ant. Documentis ártium eruditus satis, tránsiit ad stúdiu[m] summæ veritátis.

[Oratio super psalmum, 636]

Antiphona 2

Ser. A Deus illúxit in córdibus nostris, ad illuminationem sciéntiæ claritátis eius, in fácie Christi Iesu.

Ser. B Próximis compatiebátur et salutem eórum ardentissime desiderábat.

Ser. C Sub Augustíni régula mente profécit sédula: tandem virum canónicum auget in apostólicum.

Psalmus 76

Manus meæ nocte expansæ sunt

In die tribulationis tuæ Deum exquire: non per Deum aliud, sed ex tribulatione Deum; ut ad hoc Deus removeat tribulationem, ut securus inhæreās Deo (S. Augustinus).

Voce mea ad Dóminu[m] clamávi; *

voce mea ad Deu[m], et inténdit mihi.

In die tribulónis meæ Deum exquisívi, †
manus meæ nocte expansæ sunt, *
et non fatigántur.

Rénuit consolári ánima mea; †
memor sum Dei, et ingemíscó, *
exérceor, et déficit spíritus meus. —

Vígiles tenuísti pálpebras óculi mei, *
turbátus sum et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos, *
et annos ætérnos in mente hábui.

Meditátus sum nocte cum corde meo, *
et exercitábar, et scopébat spíritus meus.

Numquid in ætérnu[m] proíciet Deus, *
aut non appónet, ut complacítior sit adhuc?
Aut deficiet in finem misericórdia sua, *
cessábit verbum a generatióne in generatióne?
Aut obliviscétur miseréri Deus, *
aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: « Hoc vulnus meum, *
mutátio dexteræ Excélsi ».

Memor ero óperu[m] Dómini, *
memor ero ab inítio mirabíliu[m] tuórum.
Et meditabor in ómnibus opéribus tuis, *
et in adinventiόνibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua; *
quis deus magnus sicut Deus noster?
Tu es Deus qui facis mirabília, *
notam fecísti in pópulis virtútem tuam.
Redemísti in brácchio tuo pópulu[m] tuu[m], *
filios Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, †
vidérunt te aquæ, et dóluerunt; *
étenim commótæ sunt abyssi.

Effudérunt aquas núbila, †
vocem dedérunt nubes, *
étenim sagíttæ tuæ tránseunt.

Vox tonítrui tui in rota; †
illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ, *
commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis; *
et vestígia tua non cognoscúntur.
Deduxísti sicut oves pópulu[m] tuu[m] *
in manu Móysi et Aaron. [Gl.]

Series A: Ant. Deus illúxit in córdibus nostris, ad illuminatióem sciéntiæ claritátis eius, in fácie Christi Iesu.

Series B: Ant. Próximis compatiébatur et salútem eórum ardentíssime desiderábat.

Series C: Ant. Sub Augustíni régula mente profécit sédula: tandem virum canónicum auget in apostólicum.

[Oratio super psalmum, 636]

Antiphona 3

Ser. A Deus spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo, ut abundétis in spe et virtúte Spíritus Sancti.

Ser. B Ubique virum evangélicum verbo se exhibébat et ópere.

Ser. C Florem pudicitíæ servans illibátum, áttigit exímíæ vitæ cælibátum.

Psalmus 144, 1-9

Magnificentia gloriæ Domini

Etiam vocaliter oramus, ut nos ipsos et alios ad laudem Dei excitemus (S. Thomas de Aquino).

Exaltábo te, Deus meus rex, †
et benedícam nómini tuo *
in sáculum et in sáculum sáculi.
Per singulos dies benedícam tibi, †
et laudábo nomen tuum *
in sáculum et in sáculum sáculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis, *
et magnitúdinis eius non est investigátio.
Generátio generatióni laudábit ópera tua, *
et poténtiam tuam pronuntiábunt. —

Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur, *
et mirabília tua enarrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, *
et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ, suavitátis tuæ eructábunt, *
et iustítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus, *
longánimis et multæ misericórdiæ.

Suávis Dóminus univérsis, *
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Series A: Ant. Deus spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo, ut abundétis in spe et virtúte Spíritus Sancti.

Series B: Ant. Ubique virum evangélicum verbo se exhibébat et ópere.

Series C: Ant. Florem pudicitíæ servans illibátum, áttigit exímíæ vitæ cælibátum.

[Oratio super psalmum, 637].

V. Omnes sermónes meos quos ego loquor ad te.

R. Adsúme in corde tuo et áuribus tuis audi.

LECTIO PRIOR

De Epístola prima beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

2, 1-16

Non iudicavi me scire aliquid inter vos nisi Iesum Christum et hunc crucifixum

Ego cum veníssem ad vos, fratres, veni non per sublimitátem sermónis aut sapiéntiæ annúntians vobis mystérium Dei. Non enim iudicávi scire me aliquid inter vos nisi Iesum Christum et hunc crucifixum. Et ego in infirmitáte et timóre et tremóre multo fui apud vos, et sermo meus et prædicatio mea non in persuasibílibus sapiéntiæ verbis, sed in

ostensióne Spíritus et virtútis, ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum sed in virtúte Dei.

Sapiéntiam autem lóquimur inter perfectós, sapiéntiam vero non huius sáculi neque principum huius sáculi, qui destruúntur, sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscondita est, quam prædestinávit Deus ante sácula in glóriam nostram, quam nemo principum huius sáculi cognóvit; si enim cognovissent, numquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Sed sicut scriptum est: « Quod óculus non vidit nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus his, qui díligunt illum ».

Nobis autem revelávit Deus per Spíritum; Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim scit hóminum quæ sint hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? Ita et quæ Dei sunt nemo cognóvit nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum mundi accépimus, sed Spíritum, qui ex Deo est, ut sciámus, quæ a Deo donáta sunt nobis; quæ et lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ, sed in doctis Spíritus verbis, spiritalibus spiritalia comparátes. Animális autem homo non pécipit, quæ sunt Spíritus Dei, stultítia enim sunt illi, et non potest intellégere, quia spiritaliter examinántur; spiritalis autem iúdicat ómnia, et ipse a némine iudicátur. « Quis enim cognóvit sensum Dómini, qui ínstruat eum? ». Nos autem sensum Christi habémus.

RESPONSORIUM

2 Tim 4, 2.5; Rom 10, 15

R. Prædica verbum, insta opportúne, importúne, argue, increpa, óbseca, in omni patiéntia et doctrína. ***** Vígila, in ómnibus labóra, opus fac evangelistæ.

Y. Quam speciósi pedes evangelizántium bona. *****
Vígila:

LECTIO ALTERA [****]

E Libéllo de principiis Ordinis Prædicatórum beáti Iordáni de Saxónia presbýteri

(Nn. 103-109: MOPH 16, Romæ 1935, pp. 74-77)

De moribus Magistri Dominici

Tanta morum honestáte pollébat beátus Domínus, tanto divíni fervóris impetu ferebátur, ut ipsum esse vas honóris et grátiae, vas ornátum omni lápide pretióso haud dúbie probarétur. Inerat ei firma valde mentis æqualitas, nisi cum ad compassiónem et misericórdiam turbaretur; et quia cor gaudens exíllarat faciém, plácidam interiórís hóminis compositionem manifésta de foris benignitáte ac vultus hilaritáte prodébat. Tantam autem servábat in his, quæ secúndum Deum rationabíliter fieri concepisset, cordis constántiam, ut vix aut numquam semel enuntiátum cum digna deliberatióne sermónem acquiesceret immutáre. Et cum multa in eius facië, sicut commemorátum est, de bonæ consciéntiæ testimónio semper elucéret hiláritas, lux tamen vultus eius non cadébat in terram.

Dénique per hanc ómnium sibi fáciie vendicábat amórem; ómnium sine difficultáte mox, ut cum aspícerent, illabebátur afféctibus. Ubicúmque versáretur sive in via cum sóciis aut in domo cum hóspite reliquáque família, aut inter magnátes et príncipes et prælátos, semper ædificatóriis affluébat sermónibus, abundábat exémpis, quibus ad amórem Christi sæculíve contéptum audiéntium ánimi flecteréntur. Ubique virum evangélicum verbo se exhibébat et ópere.

Témpore díurno cum fratribus sociisve nemo commúnior, nemo iucúndior. Noctúrnis horis nemo vigíliis et obsecrátióibus per omnem módum instántior. Ad vésperum demorabátur ei fletus et ad matutínium lætítia. Diem impartiebátur próximis, noctem

Deo, sciens quóniam *in die mandávit Dóminus misericórdiam suam et nocte cánticum eius*. Flebat autem ubérime atque crebérime, *et fuérunt ei lácrimæ suæ panes die ac nocte*; die quidem tunc magis, cum missárum crebra et quotidiana celebráret sollémnia, nocte vero cum super omnes infatigábilibus excubáret vigíliis.

Erat ei pernoctánda in ecclésiis crebérissima consuetúdo usque ádeo, ut vix aut raro certum ad quiescéndum léctulum viderétur habére. Orábat igitur nóctibus et perseverábat vígilans, quantum a fragilitate córporis extorquére potuísset. Et cum tandem lassitúdine succedente et lentescénte spírítu, somni interpelláret necéssitas, sive ante altáre sive álio quocúmque loco, aut certe super lápidem instar patriárchæ Iacob cápítate reclináto, páululum requiescens rursus evigilábat ad spírítum orationísque fervórem.

Omnes hómines largo excipiebat caritátis sinu, et cum omnes diligeret, ab ómnibus amabáture. *Gaudere cum gaudéntibus, flere cum fléntibus* sibi proprium vendicábat, áffluens pietáte et se totum in proximórum curam atque miserórum compassiónem effúndens. Hoc étiam cunctis eum faciébat grátissimum, quod simplici grádiens via, nullum umquam in verbo vel ópere duplicitátis aut fictiónis prætendebat vestígium.

Verus erat paupertátis amátor, vílibus utens indumentis. Et in cibo simul ac potu modum temperatíssimum observábat, delicáta vitans et libénter simplici pulménto conténtus, habens firmum suæ carnis impérium, et utens vino sic temperáte limpháto, ut necessitáti satisfaciens corporáli numquam subtilem eius ac ténuem spírítum hebetáret.

[Quis huius hóminis usquequaque virtútem imitari sufficiat? Mirári póssumus et ipsius exémplo pensáre nostri témporis inértiam. Posse vero quod ille pótuít, non humánæ virtútis, sed singuláris est

grátiae, nisi quem forte miserans Dei bóntas in símile dignáta fúerit prærogáre sanctitátis fastígium. Sed ad hoc quis idóneus? Imitémur tamen fratres, ut póssumus, patérna vestígia, simul et agámus grátias Redemptóri qui talem in via hac, qua ambulámus, ducem exhibuit servis suis, per eum nos in huius conversatiónis lucem regénerans; et deprecémur misericordiárum Patrem, ut illo nos regénte spírítu, quo filii Dei agúntur, per términos, quos posuérunť patres nostri, ad eándem metám perpétuæ felicitátis et sempitérnæ beatitúdinis, ad quam ille sine fine felix introívit, nos quoque indeflexo trámite pertíngere mereámur. Amen.]

RESPONSORIUM

R. O spem miram, quam dedísti mortis hora te fléntibus, dum post mortem promisísti te profutúrum frátribus! * Imple, Pater, quod dixísti, nos tuis iuvans précibus.

V. Qui tot signis claruísti in agrórum corpóribus, nobis opem ferens Christi, agris medére móribus. * Imple, Pater.

Vel alia:

E Novem modis oránda sancti Domínici presbýteri (Ed. I. Taurisano: ASOP 15, 1922, pp. 96-97; 99-100)

De oratione sancti Patris Dominici

Primus oránda modus humiliándo se ante altáre, ac si Christus per altáre significátus, réaliter et persónaliter esset ibi, non tantum in signo, iuxta illum Iudith: *Humílium et mansuetórum tibi semper placuit deprecáto*; humilitáte obtínuit Chananéa quod voluit, et filius pródigus; sed et ego *non sum dignus, ut intres sub tectum meum, nam, Dómine, ante te humiliátus sum usquequaque*.

Et sic sanctus Pater erécto corpore inclinábat caput suum et respiciens humíliter cápiti suo Christo,

considerans servilitatem suam et Christi excellentiam, et totum se dans in eius reverentiam. Et docebat fieri a fratribus, dum transirent ante humilitationem Crucifixi, ut Christus pro nobis humiliatus maxime videret nos humiliatos suae maiestati. Item toti Trinitati mandabat fratribus sic humiliari, cum sollempniter diceretur: « Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto ».

Post haec sanctus Dominicus ante altare sive in capitulo, fixo vultu ad Crucifixum summo intuitu respiciebat eum, genua flectens iterum atque iterum sive pluries. Ideo quandoque a post Completorium usque ad mediam noctem modo elevabat se, modo genua flectebat, sicut Iacobus apostolus, sicut leprosus evangelicus, qui dicebat genu flexo: *Domine, si vis, potes me mundare*; et sicut Stephanus, positus genibus, clamabat voce magna dicens: *ne statuas illis hoc peccatum*.

Et fiebat in sancto patre Dominico grandis fiducia de misericordia Dei pro se et pro cunctis peccatoribus, et pro conservacione novitiorum fratrum, quos faciebat discurrere ad praedicationem animarum. Et non poterat continere aliquando vocem suam, sed audiebatur a fratribus dicens: *Ad te, Domine, clamabo ne sileas a me, ne quando taceas a me*, et quaedam similia divinae Scripturae verba dicebat.

Quandoque autem loquebatur in corde suo, et vox penitus non audiebatur, et quiescebat in genuflexione stupefactus animo, aliquando diu valde; et aliquando videbatur in ipso modo aspectus eius intellectum penetrasse caelum, atque cito videbatur exhilaratus gaudio, et extergens lacrimas defluentes. Et fiebat in magno desiderio, sicut sitiens cum perveniret ad fontem, et sicut peregrinus cum iam est prope patriam.

Et praevalerat et invalescebat, et multum compositae atque agiliter movebatur, et sursum erigendo

se, et genuflectendo. Et ita assuefactus erat flectere genua, ut in itinere, et in hospitiiis, post labores viarum et in viis, aliis dormientibus et quiescentibus, quasi ad quandam suam artem et suum singulare ministerium reverteretur ad genuflexiones. Et hoc exemplo plus faciens quam dicens docebat fratres.

RESPONSORIUM

Eph 4, 15; Prov 4, 18

R. Veritatem facientes in caritate, * Crescamus in illum per omnia, qui est caput Christus.

V. Iustorum semita, quasi lux splendens, procedit et crescit usque ad perfectam diem. * Crescamus.

Vel alia:

E Sermone fratris Hieronymi Savonarola presbyteri in festo sancti Dominici

(Ed. L. Ferretti: « Memorie Domenicane » 27, 1910, pp. 381-401)

Factus est totus caritas et sapientia

Ecce Sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsi domum, et in diebus suis corroboravit templum. Hic est, fratres, beatus Dominicus, de quo hodie diem festum agimus, qui cum beato Francisco Ecclesiam cadentem renovavit.

Ecce, inquit, Sacerdos magnus: Fratres, notate verba et signate mysteria: Multi sacerdotes et pauci sacerdotes. Et sacerdotes quoque boni non omnes sunt magni. Nam sacerdos debet populum illuminare, ad eum enim pertinet praedicare. Quomodo ergo sacerdos est qui nescit illuminare? Sed quomodo qui nec illuminatus est, sed quomodo qui malus est!

Beatus Dominicus erat sanctus et illuminatus doctrina. Sed dicit aliquis: Ego edisco ut praedicem sancte. Hodie nostri sacerdotes, quia enim officium praedicationis magni honoris est officium, omnes vo-

lunt prædicare, et sermonarios et alia student propter hoc dicentes omnem populum edificare. Ego aliqua bona faciam in Ecclesia. Sed quid sequitur? *Qui in vita sua suffulsi domum*, idest in tempore vite sue. Vita peccatrix non est vita, sed mors. Dic ergo: in vita sua sancta, idest per vitam et bonum exemplum.

Rogate, rogate Dominum, ut mittat bonos et sanctos sacerdotes qui domum idest Ecclesiam totam inane magnum ruinam suffulciant.

Et in diebus suis corroboravit templum. Templi enim altitudo ab ipso fundata est. Huius templi altitudo est status perfectus aliquorum qui sunt in clero, idest religiosorum. Unde episcopus debet esse perfectus, quia est in statu perfecto. Religiosi autem sunt in statu perfectionis, eo quod vota emittunt et ad ea se obligant quæ ad perfectionem vite ducunt. Inter religiosos quoque sumus in Ordine Prædicatorum. Quam perfecti autem debeant esse prædicatores considerate cum dicat: *Excelsi parietes templi.* Nonne, fratres, in qualibet arte quilibet considerat nomen artis sue et pudet eum non esse consequentem nomini, ut puta miles si sit timidus, si fugit. Considerate ergo et vos nomen vestrum.

Qui adeptus est gloriam in conversatione gentis. Dicitur enim de beato Dominico quod conversatio eius hilaris et gratiose semper extitit, unde et diligebatur ab omnibus miro affectu. Voluit enim conventus habere in civitatibus et cum hominibus conversari ut omnibus posset prodere. Unde diem expendebat in proximis et noctem Deo dabat: caritatem prædicabat quæ dilatat cor et omnia facilia facit. *Latum mandatum tuum nimis; viam mandatorum cucurri cum dilatasti cor meum.* Interrogatus enim a quodam unde tam pulchras expositiones inveniret, respondit: « in libro caritatis ».

Et vos, o fratres, vultis ediscere Scripturas, vultis prædicare: habete caritatem et ipsa docet vos.

Habete caritatem et intelleges caritatem. Et quia beatus Dominicus totus erat deditus caritati proximi ut oratione, prædicatione et exemplo eum ad vitam reduceret, et pro hac re seipsum obtulit Deo sacrificium in odorem suavitatis, ideo sequitur: *Et thus ardens in igne*, scilicet Spiritus Sancti et caritatis proximi et tribulationum, quæ omnia ascendebant coram Deo tamquam odor suavissimus. Et finaliter factus est totus caritas et sapientia et totus virtutibus ornatus.

RESPONSORIUM

Cf. Ap 19, 9; Lc 14, 17

R. Mundum vocans ad Agni nuptias, hora cenæ Paterfamilias servum mittit, * Promittens varias vitæ delicias.

V. Ad hoc convivium tam permagnificum elegit nuntium sanctum Dominicum. * Promittens varias vitæ delicias.

Vel alia:

E variis scriptis historiæ Ordinis Prædicatorum

(Libellus de principiis O.P.; Acta canonizationis sancti Dominici: MOPH 16, Romæ 1935, pp. 30 sqq., 146-147)

Cum Deo vel de Deo loquebatur

[LH IV 1042]

Ad Officium vigiliæ

Pro celebratione Vigiliæ protractæ hic adduntur cantica et Evangelium proprium, ut in Appendice, 646.

HYMNUS Te Deum.

Oratio ut ad I Vesperas, 295, vel ad Laudes matutinas, 312.

Ad Laudes matutinas

HYMNUS

Qui, totus Dómini nómine et áctibus
et fratres hómines díligis édicens,
e cælis véniens, o Pater, innova
mundo dicta salúbria.

Dic firmæ fidei dúlcia præmia,
cui tam sollicitis usque labóribus
servísti et précibus, tu quibus hæseras
iam cælo velut íncola.

Christi divitiæ dic super ómnia
quæ cordi frágili gáudia præparent
tu pauper, míseris dans bona plúrima,
terræ quæstibus áltior.

Quod cordis nívei te decus índuit,
mortáles móneat ne probra díligant
castóque ut stúdeant iúngere corpore
sese iúgiter ángelis.

Sit sanctæ Tríadi glória pérpetim,
cuius munéribus des ita pérfrui,
nobis ut líceat cántica fúndere
tecum témpora in ómnia.

PSALMODIA

Sumitur ad libitum alia vel alia series antiphonarum
ex iis quæ hic proponuntur: Series A, vitam et virtutes
Sancti referens; Series B, gregoriano cantu ornata.
Psalmi et canticum de dominica hebd. I.

Antiphona 1

Ser. A Sitívit in te ánima mea, quia mélior est
misericórdia tua super vitas.

Ser. B Sitiébat Christi servus martýrium, sicut
sitit cervus ad aquæ flúvium.

Antiphona 2

Ser. A Frater Domínicus erat in oratióne assí-
duus die ac nocte.

Ser. B Pauper in pecúlio, dives vita pura, pau-
pertátis pretío cæli tenet iura.

Antiphona 3

Ser. A Mittébat Domínicus fratres ad prædicán-
dum rogans et monens ut essent de animárum salúte
solliciti.

Ser. B Linguae manus stúdio scalam hanc eréxit,
quam Virgo cum Fílio Mater sursum vexit.

LECTIO BREVIS

Eph 3, 8-9

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia
hæc: géntibus evangelizáre investigábiles divítias
Christi, et illumináre omnes, quæ sit dispensátio
mystérii absconditi a sæculis in Deo.

RESPONSORIUM BREVE

R. Annuntiáte inter gentes * Glóriam Dómini.
Annuntiáte.

V. In ómnibus pópulis mirabília eius. * Glóriam
Dómini. Glória Patri. Annuntiáte.

Ad Benedictus, ant. O quam speciósi pedes an-
nuntiántis pacem, prædicántis salútem, dicéntis
Sion: régnabit Deus tuus.

Vel, præsertim in cantu: Benedíctus Redémptor
ómnium, qui salúti próvidens hóminum, mundo de-
dit sanctum Domínicum.

PRECES

In huius auróræ lætítia Dóminum laudémus, qui
omnes hómines vult salvos fíeri et ad agnitiónem
veritátis veníre. Ei iubilémus dicéntes:
Laus tibi, Dómine salútis largítor.

Benedíctus esto, Dómine, qui fámulum tuum Domínicum Ecclésiæ tuæ minístrum dedísti et multis frátribus ducem:

— præsta ut eius ductu semper læti proficiámus, et in tua misericórdia fidéntes.

Oculis ómnium corruscábat Domínicus virtútum nitóre, caritátis ardóre et evangélicæ prædicatiónis zelo:

— tibi, Dómine, grátias ágimus, qui nos ad eius imitatióem vocas.

Ad eius sequélam decúrsu témporum fratres et soróres congregásti:

— de ómnibus tuum amoris mandátum verbo et vita proféssis te laudámus, Dómine.

Hódie, dum tibi placet ut permúlti tam láici quam religiósi viri et mulieres Dominicánæ. Famíliæ título gloriéntur:

— ex eórum sollértia te cognoscéndi et glorificándi Magístrum, honor tibi succréscat in ætérnum.

[Dilaténtur corda nostra, dum illam Dómini fúndimus precem, qua exsultántes clamámus:]

Pater noster, etc.

Oratio

Deus, qui Ecclésiám tuam beáti Domínici confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis, concéde ut eius intercessióne temporálibus non destituátur auxiliis, et spirituálibus semper proficiat incrementis. Per Dóminum.

Vel ut ad I Vesperas, 295.

[Formula benedictionis, 295 vel 323].

Ad Horam mediam

PSALMODIA

Antiphona

Ad Tertiám: Caritátem habéte, humilitátem serváte, paupertátem voluntáriam possidéte.

Ad Sextám: Fuit óptimus et summus consolátor in tentatió nibus fratrum et aliórum.

Ad Nonam: Verus erat paupertátis amátor, vili-bus utens indumentis.

Vel, præsertim in cantu:

Ad Tertiám: Adest dies lætitiæ, quo beátus Domínicus aulam cæléstis cúriæ civis intrat magníficus. LA

Ad Sextám: Pauper in pecúlio, dives vita pura, paupertátis pretio cæli tenet iura. LA 2

Ad Nonam: Scala cælo próminens fratri revelá-tur, per quam Pater tránsiens sursum ferebátur. 43

Psalmus 33

Spes viri in Domino

Nonne omnes sunt administratorii spiritus, qui in ministerium mittuntur propter eos, qui hereditatem capient salutis? (Heb 1, 14).

I

Benedícam Dóminum in omni témpore, *
semper laus eius in ore meo.

In Dómino gloriábitur ánima mea, *
áudiant mansuétí et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, *
et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me, *
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me.

Respícite ad eum, et illuminámini, *
et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, †
 et Dóminus exaudivit eum, *
 et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum.
 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum, *
 et erípiet eos.

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus; *
 beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, sancti eius, *
 quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt, *
 inquiréntes autem Dóminum
 non deficient omni bono.

II.

Veníte, filii, audíte me: *
 timórem Dómini docébo vos.
 Quis est homo qui vult vítam, *
 dñligit dies ut vídeat bonum?

Próhibe linguam tuam a malo, *
 et lábia tua ne loquántur dolum.
 Divérte a malo et fac bonum, *
 inquiré pacem et perséquare eam.

Oculi Dómini super iustos, *
 et aures eius in clamórem eórum.
 Vultus autem Dómini super faciéntes mala, *
 ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt, et Dóminus exaudivit, *
 et ex ómnibus tribulatióibus eórum
 liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis qui contríto sunt corde, *
 et confráctos spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes iustórum, *
 et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
 Custódit ómnia ossa eórum, *
 unum ex his non conterétur. —

Interficiet peccatórem malítia, *
 et qui odérunt iustum, puniéntur.
 Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum, *
 et non puniéntur omnes qui sperant in eo.

Psalms 18 B

Lex Domini sapientiam præstat parvulis

Evangelicam doctrinam legem Domini dicit quæ ab ipso omnium Domino promulgata fuit. Hanc immaculatam nuncupavit quia ex inscitia et tenebris ad lucem atque sapientiam convertit animas (S. Cyrillus Alexandrinus).

Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam, *
 testimónium Dómini fidéle,
 sapiéntiam præstans parvulis.
 Iustitiæ Dómini rectæ, lætificántes còrda, *
 præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini mundus,
 pérmanens in sæculum sæculi, *
 iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul,
 desiderabília super aurum
 et lápidem pretiósus multum, *
 et dulcióra super mel et favum stillántem.

Etenim servus tuus eruditur in eis, *
 in custodiéndis illis retribútió multa.
 Erróres quis intéllegit? †

Ab occúltis munda me, *
 et a supérbia custódi servum tuum,
 ne dominétur mei.

Tunc immaculátus ero, *
 et emundábor a delícto máximo.

Sint, ut compláceant elóquia oris mei, *
 et meditatio cordis mei in conspéctu tuo.
 Dómine, adiútor meus *
 et redemptor meus. [Gl.]

Ad alias Horas, psalmodia complementariorum (LH IV, 1001). Loco psalmi 125 dici potest psalmus 128 (LH IV, 946).

Ad Tertiam

Ant. Caritatem habete, humilitatem servate, paupertatem voluntariam possidete.

Vel, praesertim in cantu: Adest dies laetitiae, quo beatus Dominicus aulam caelestis curiae civis intrat magnificus.

LECTIO BREVIS

1 Cor 2, 4-5

Sermo meus et praedicatio mea non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione Spiritus et virtutis, ut fides vestra non sit in sapientia hominum sed in virtute Dei.

V. Beatus homo, quem tu erudieris, Domine.

R. Et de lege tua docueris eum.

Ad Sextam

Ant. Fuit optimus et summus consolator in tentationibus fratrum et aliorum.

Vel, praesertim in cantu: Pauper in peculio, dives vita pura, paupertatis pretio caeli tenet iura.

LECTIO BREVIS

Is 59, 21

Spiritus meus, qui est super te, et verba mea, quae posui in ore tuo, non recedent de ore tuo et de ore seminis tui et de ore seminis seminis tui, dicit Dominus, amodo et usque in sempiternum.

V. Ecce dedi verba mea in ore tuo.

R. Ecce constitui te super gentes et regna.

Ad Nonam

Ant. Verus erat paupertatis amator, vilibus utens indumentis.

Vel, praesertim in cantu: Scala caelo prominens fratri revelatur, per quam Pater transiens sursum ferebatur.

LECTIO BREVIS

Mal 2, 6

Lex veritatis fuit in ore eius, et iniquitas non est inventa in labiis eius; in pace et in aequitate ambulavit mecum et multos avertit ab iniquitate.

V. Dirige me, Domine, in veritate tua et doce me.

R. Quia tu es Deus salutis meae.

Oratio, ut ad Laudes matutinas, 312.

Ad II Vesperas

HYMNUS

Præco salutis caelicae,
quem nomen ipsum, Spiritu
movente laeta in omnia,
summo dicavit Principi,

Te corde tanto divitem
quod esset orbe latius,
fides poposcit strenuum
Dei suique vindicem.

Prudens, benignus, candidus,
zeli sed æstu fervidus,
tu veritatis integræ
aggressus es certamina.

Venti ut sonantis impetu
erroris umbras dissipans,
securiore Ecclesiam
gressu dedisti pergere.

Ardoris huius intimi
fac simus et nos cōmpotes,
fidēque spem perēnniter
firmēmus ad cālestia.

Viriliter per áspera
da transigámus sáculum,
tecum beáti ut pérpetim
Deo canámus glóriam.

PSALMODIA

Sumitur ad libitum alia vel alia series antiphonarum
ex iis quæ hic proponuntur: Series A, vitam et virtutes
Sancti referens; Series B, gregoriano cantu ornata.

Antiphona 1

Ser. A Omnes hómines largo excipiebat caritátis
sinu, et cum omnes diligeret, ab ómnibus amabátur.

Ser. B Pernox cum Christo próprium non pos-
sidebat léctulum; post lacrimárum flúvium, vix humi
dans corpúsculum.

Psalmus 115

Tibi Domine sacrificabo hostiam laudis

*Testis mihi est Deus, cui servio in spiritu meo in
evangelio Filii eius (Rom 1, 9).*

Crédidi, étiam cum locútus sum: *

« Ego humiliátus sum nimis ».

Ego dixi in trepidatióne mea: *

« Omnis homo mendax ».

Quid retríbuiam Dómino *

pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, *

et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam *

coram omni pópulo eius.

Pretiósá in conspéctu Dómini *

mors sanctórum eius. —

O Dómine, ego servus tuus, *
ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: †
tibi sacrificábo hóstiam laudis, *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam *
coram omni pópulo eius,
in átriis domus Dómini, *
in médio tui, Ierúsalem.

Series A: Ant. Omnes hómines largo excipiebat
caritátis sinu, et cum omnes diligeret, ab ómnibus
amabátur.

Series B: Ant. Pernox cum Christo próprium non
possidebat léctulum; post lacrimárum flúvium, vix
humi dans corpúsculum.

[Oratio super psalmum, 637].

Antiphona 2

Ser. A Motus pietáte et caritáte véndidit libros
et ómnia quæ habébat et dedit pro cibo páuperum.

Ser. B Migrans Pater filiis, vitæ firmaméntum, **MA**
paupertátis húmilis condit testaméntum. **8**

Psalmus 125

Vox apostolorum de conversione gentium
et passionibus martyrum

*Gratia data est mihi a Deo, ut sim minister Christi
Iesu ad gentes (cf. Rom 15, 15-16).*

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, *
facti sumus quasi somniántes.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, *
et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicébant inter gentes: *

« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; *
facti sumus lætántes. —

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, *
sicut torréntes in austro.
Qui séminant in lácrimis, *
in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, *
semen spargéndum portántes;
veníentes autem vénient in exsultatióne, *
portántes manípulos suos.

Series A: Ant. Motus pietáte et caritaté véndidit
librós et ómnia quæ habébat et dedit pro cibo
páuperum.

Series B: Ant. Migrans Pater filiis, vitæ firma-
méntum, paupertátis húmilis condit testaméntum.

[Oratio super psalmum, 637].

Antiphona 3

Ser. A Et in clamóre dicébat: « Dómine mise-
rere pópulo tuo. Quid fácient peccatóres? »

Ser. B Fulget in choro vírginum doctor veritá-
tis, sertum honóris géminum geren's cum beátis.

Canticum Eph 1, 3-10

Gratia Christi superabundavit in nobis

Benedíctus Deus
et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cæléstibus in Christo;
sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
ut essémus sancti et immaculáti *
in conspéctu eius in caritaté,
qui prædestinávit nos in adoptiόne filiόrum †
per Iesum Christum in ipsū, *
secúndum propósitum voluntátis suæ,
in laudem glóriæ grátiae suæ, *
in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo, —

in quo habémus redemptiόne
per sánguinem eius, *
remissiόne peccatórum.

Secúndum divítias grátiae eius, †
quæ superabundávit in nobis *
in omni sapiéntia et prudéntia;

ut notum fáceret nobis
sacraméntum voluntátis suæ, *
secúndum beneplácitum eius,

quod propósuit in eo, *
in dispensatiόne plenitúdinis témporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra sunt.

Series A: Ant. Et in clamóre dicébat: « Dómine
miserere pópulo tuo. Quid fácient peccatóres? »

Series B: Ant. Fulget in choro vírginum doctor
veritátis, sertum honóris géminum gerens cum beátis.

[Oratio super psalmum, 637].

LECTIO BREVIS

Phil 1, 3-4. 7-8

Grátias ago Deo meo in omni memória vestri
semper in omni oratiόne mea pro ómnibus vobis
cum gáudio deprecatiόne faciē's super communió-
ne vestra in Evangélio, sicut est mihi iustum sentíre
pro ómnibus vobis, eo quod hábeam vos in corde et
in defensiόne et confirmatiόne Evangélii sócios grá-
tiae meæ omnes vos esse. Testis enim mihi Deus, quó-
modo cúpiam omnes vos in viscéribus Christi Iesu.

RESPONSORIUM BREVE

℞. Beáti qui áudiunt verbum Dei * Et custódiunt
illud. Beáti.

℣. Fructum áfferunt in patientia * Et custódiunt
illud. Glória Patri. Beáti.

2.12 322
Mag. Ant.
(Translatio)

Die 8 augusti - S. P. Dominici

Ad Magnificat, ant. Magne Pater sancte Domínicé, mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.

2.12
Mag. Ant. **Vel:** O lumen Ecclésiæ, doctor veritátis, rosa patientiæ, ebur castitátis, aquam sapiéntiæ propinásti gratis: prædicátor grátiae, nos iunge beátis.

PRECES

Sancti Patris Domínici tutelam cum iúbilo celebránte Dei benignitáti nostras et mundi necessitátes committámus:

Salvum fac pópulum tuum, Dómine!

Benigníssime Deus, ad serviéndum tibi vocásti nos beáti Patris Domínici vestigia sequéntes:

— impertíre nobis ígitur, quæsumus, quo flagrábat veritátis ardórem.

Mandávit beátus Pater Domínicus fíliis, ut mundum fructu stúdií et contemplatiónis locupletárent:

— custódi ígitur eos, Dómine, in stúdio assíduos, in oratióne perseveránte, in prædicatióne fervénte.

Sicut oves sine pastóre gentes vitæ páscua et veritátis fontes requírunr:

— multiplíca, Dómine, in Ecclésia viros et mulieres qui cóngrue váleant mún-do hodiérno tuam dilectiónem proclamáre.

Unigénitum Fílium tuum usque ad mortem crucis obediéntem resuscitásti in glória:

— iube, quæsumus, omnes nostros fratres et soróres defúntos vultum tuum sine fine contemplári.

[Qui uníus Patris fílii sumus, cum Iesu Christo, primogénito eius, una voce dicámus:]

Pater noster, etc.

Die 9 augusti - B. Ioannis de Salerno

Oratio

Adiuvet Ecclésiám tuam, Dómine, beátus Pater Domínicus méritis et doctrínis atque pro nobis eciátur piíssimus intervéntor, qui tuæ veritátis éxstit prædicátor exímíus. Per Dóminum.

Vel ut ad Laudes matutinas, 312.

BENEDICTIO FINALIS

Deus, qui benignitátem et humanitátem Salvatóris nostri fecit apparére in fámulo suo Domínice vos quoque confórmes faciát imáginí Fílii sui.

R. Amen.

Die 9 augusti

B. IOANNIS DE SALERNO, PRESBYTERI

E nobili Normannorum stirpe Salerni anno 1190 ortum fuit et anno 1219 iam sacerdotio et doctoratu auctus, præcatione B. Reginaldi permotus Ordinem est ingressus. Eodem anno a S. Patre Dominico præfectus fuit fratribus ad conventum instituendum Florentiam missis. Multum pro tuenda fide catholica adlaboravit ac Florentiæ obdormivit in Domini anno 1242. Pius VI die 2 aprilis 1783 eius cultum confirmavit.

De Communi pastorum, vel sanctorum virorum: per religiosos, præter ea quæ habentur propria.

Oratio

Deus, qui in fidei incrementum, verbi tui præconem Beátum Ioánnem exímium effecísti, eius nobis intercessióne largíre, ut quod corde crédimus iustítiam, ore ad salutem confiteámur. Per Dóminum.

LITURGIA HORARUM

PROPRIUM OFFICIORUM
ORDINIS PRÆDICATORUM

AD NORMAM DECRETORUM
SACROSANCTI ŒCUMENICI CONCILII VATICANI II
INSTAURATUM

REVERENDISSIMI PATRIS
FRATRIS VINCENTII DE COUESNONGLE
EIVSDEM ORDINIS MAGISTRI
IUSSU EDITUM

EDITIO TYPICA

*Fortiter viri fortes.
Psallite Regi nostro,
psallite sapienter.
(Vitæ Fratrum)*

ROMÆ
AD S. SABINÆ 1982